

zare după zare

Mariana Fulger

cum vii și pleci, pleci, iubire a mea
în zarea prea îndepărtată
și se scriu așteptări cu trene lungi
se scurg, se scurg anii
cum petalele florilor cireșilor
prea grăbite să ajungă în lut
dar nu-i nimic, mergem și râdem
și visăm, ne strângem copiii la piept
și uneori plângem de dor
așa, tu de o parte a depărtării
eu de cealaltă
și plouă și ninge, și e soare sau doar a fi
cum timpul în ticăitul ceasurilor
fără să întrebe pe cineva
și poezia e lumea în care încăpem mereu
cu aproape și depărtare
cu trecut și prezent, și viitor laolaltă și separat
împreună însă tot timpul
pentru că te iubesc mult, mult
și știu că și tu arzi în căușul clipelor
eternă chemare sufletului ăsta năuc
scrie, suflete, și te înnorează puțin
arzi zare după zare...
zare după zare ne iau de mână
și ne despart și ne unesc
în poezie eternă

Copyright Mariana Fulger